

ชื่อพื้นเมือง

ลิ้นมังกร

ชื่อสามัญ

Mather in law's Tongue

ชื่อวิทยาศาสตร์

Sansevieria trifasciata Prain

ชื่อวงศ์

AGAVACEAE

ลักษณะทั่วไป

ไม้ที่มีลำต้นเป็นหัว หรือเหง้าอยู่ในดิน ลักษณะลำต้นเป็นข้อๆ ใบเกิดจากหัวที่โผล่ออกมา
พื้นดินเป็นกอ

ใบ ใบรูปดาบใบยาวปลายแหลม แข็งเป็นมัน ขอบใบเรียบ โคนงอเล็กน้อย ขอบใบมีสีเขียว
กลางใบสีเขียวอ่อน ประด้วยเส้นสีเขียวเข้ม ขนาดของใบกว้างประมาณ 4-7 เซนติเมตร
ยาวประมาณ 30-50 เซนติเมตร

ดอก ประกอบด้วยกลุ่มดอกเป็นชั้นๆ ดอกมีขนาดเล็ก ออกเรียงกันเป็นแนวตามชั้นของก้านดอก
ดอกมีสีขาวมีกลีบประมาณ 5 กลีบ ขนาดดอกบานเต็มที่ 2 เซนติเมตร ลักษณะขนาดใบ
และสีสัณ จะแตกต่างกันไปตามชนิดพันธุ์

การขยายพันธุ์

แยกหน่อหรือตัดชำใบ

การกระจายพันธุ์

ขึ้นได้ในทุกสภาพพื้นที่ ชอบแสงแดดจัด-แสงแดดร่มรำไร ทนแล้งได้ดี

ประโยชน์

คนไทยโบราณเชื่อว่า บ้านใดปลูกต้นลิ้นมังกรไว้ประจำบ้าน จะช่วยป้องกันอันตรายจาก
ภายนอกได้ เพราะลิ้นมังกร บางคนเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าหอกพระอินทร์ ซึ่งเป็นอาวุธชนิดหนึ่ง
ของพระอินทร์ ที่ใช้ในการต่อสู้และปกป้องศัตรูจากภายนอก ดังนั้นลิ้นมังกรจึงเป็นไม้ที่มีความศักดิ์สิทธิ์

